

ג'ימי העורב

כתב וצייר ג'וני גרואל

החור שבעץ, כדי שהזקנים יוכלו למצוא אותו בקלות.

אחד הינשופים צעירים מתח חבל בין החור בעץ ועד המעיין הקריר. כשהינשופים הזקנים רצו לשתות, הם יכלו ללכת לאורך החבל עד המעיין ולחזור משם לביתם לרגלי העץ לכל אחד מהם היה דלי קטן בו הובילו את המים. הינשופים הזקנים אכלו מקערה אחת גדולה. הם אכלו תמיד ביחד וחילקו את האוכל ביניהם.

יום אחד ג'ימי העורב, שיצא לחפש קצת אוכל ליד המעיין הקריר ראה את החבל

בחור גדול לרגלי עץ האלון חיו סבא וסבתא ינשופים. הם היו זקנים כל כך שלא יכלו לראות בכלל במשך היום, ורק ראו קצת בלילה. הם חיו באושר שנים רבות וסבתא ינשוף ריפדה את החור לרגלי העץ, כך שיכלו לשבת שם בנוחיות לעת זקנה. הנכדים שלהם בנו להם את הבית לרגלי עץ האלון כי הינשופים הזקנים לא יכלו יותר לעוף. לכן כל יום הנכדים שלהם, ציפורים צעירות, הביאו להם אוכל ושמו לפני

ורצה לדעת לאן הוא מוביל. לכן הוא הלך
לאורכו עד שהגיע לחור בו גרו סבא
ינשוף וסבתא ינשוף בין שורשי עץ האלון.
הוא ראה ששני הינשופים האלה ישנים.
העורב
היה קצת קונדס ערמומי ואהב לעשות
תעלולים. הוא ישב בשקט וחיכה

שהינשופים יתעוררו. הוא זרק עליהם
קצת חצץ, כי ידע שהם אינם יכולים
לראות אותו כשיפתחו את עיניהם.
"בואי ונאכל משהו" אמר סבא ינשוף
"אכין מדורה ואת יכולה להכין אוכל. אני
בינתיים אלך למעיין להביא מים."
"בסדר" אמרה סבתא ינשוף וסבא ינשוף

בזמן ששני הינשופים אכלו עמדה ביניהם
הקערה הגדולה וכל אחד מהם אכל את
חלקו, אך ג'מי העורב התגנב בשקט
לחור שבין שורשי העץ והוציא כמה
חתיכות אוכל מהקערה.
"אתה בוודאי מאוד רעב היום" אמרה
סבתא ינשוף "כי לא הסתפקת במנה

שלך ואכלת גם מהחלק שלי."
"אני אכלתי רק את שלי" ענה סבא
ינשוף. זו את שאכלת מעל המנה שלך."
"אני אכלתי רק מה שמגיע לי" קראה
סבתא ינשוף והם התחילו לריב ביניהם

לקח את הדלי שלו ויצא מהבית. אבל
ג'מי העורב הקונדס שראה עכשיו למה
משמש החבל, שחרר את קצה החבל
מקני הסוף שליד המעיין, הלך איתו רחוק
יותר וקשר אותו לשיחים.
כשסבא ינשוף הגיע לקצה החבל עצר
כדי למלא את הדלי במים, אך הדלי נגע
רק באדמה. לכן הוא מיהר חזרה לחור
שבעץ ואמר "הוי, סבתא, המעיין התייבש
ושם איפה שגדלו קודם קני סוף יש רק
שיחים יבשים."
"אתה מדבר שטויות" אמרה סבתא
ינשוף "לא יתכן שהמעיין התייבש כשישנו
קצת. תן לי את הדלי." והיא יצאה אל
המעיין ומילאה את הדלי במים, כי ג'מי
העורב בינתיים החזיר את קצה החבל
למקומו.
שני הינשופים כמעט והתחילו לריב, והיו
רבים אך האוכל היה כבר מוכן והם היו
רעבים.

וג'ימי העורב יצא מהר מהחור שלרגלי עץ האלון ומבחוץ אמר "סבא ינשוף ו סבתא ינשוף, אתם רואים עכשיו כמה קל לרמות אותכם. עכשיו למדו ובעתיד אל תאשימו זה את זה אלא האמינו זה בזה באותה החברות בה חיייתם גבר שנים כה רבות.

והתווכחו בהתרגשות. בסוף ג'ימי העורב נתן מכה קלה לכל אחד מהם בכנף שלו. ואז סבא ינשוף, שחשב כי זו סבתא שנתנה לו את המכה התחיל לריב עוד יותר ובסוף הם הפכו את קערת האוכל והכל נשפך על האדמה. ג'ימי העורב, הקונדס אכל את האוכל שנשפך והתחיל לצחוק כל כך חזק שסבא וסבתא ינשוף הבינו שמישהו משטה בהם. לכן הם הפסיקו לריב.

אזי סבא ינשוף וסבתא ינשוף שמו את כנפיהם זה סביב לזו, וביקשו סליחה זה מזו על כך שחשדו אחד בשניה. מאז לא רבו אף פעם יותר והמשיכו לחיות באושר ובשלום בחור שבין שורשיו של עץ האלון הגדול.